

Dámar væl bilar

siga teir ungu smiðirnir á bilverkstaðnum hjá Ivan Johansen í Havn

Teir eru fegnir um ikki at hava døgurðatíma. Ikki at skula skunda gjøgnum býin, og arbeiðsdagurin er fyrr av

Tilsamans arbeiða umleið 20 fólk á bilverkstaðnum og bilasøluni hjá Ivan Johansen á Hoyvíksvegnum í Havn. Skrivstovufólk, sölufólk, men mest bilsmiðir. Fimm lærlingar eru.

Sosialurin vitjaði ein dag á verkstaðnum, har vit hittu Leif Johansen og

Dánjal Tausen. Leif varð útlærdur fyri tveimum árum síðan á einum øðrum bilverkstaði. Í hesum umfarinum hevur hann arbeiðt eitt ár hjá Ivan Johansen, har hann tó hevur verið áður. Dánjal hevur verið á verkstaðnum í fyra ár og var útlærdur fyri góðum mánaði síðan.

Leif arbeiðir á verkstaðnum, har teir rætta bilar út aftur. Í Danmark fæst serlig útbúgving í plátusmiði og lakering, men Leif sum flestu aðrir í hesum arbeiðinum hevur lært vanligt bilsmið.

Gera skaðar aftur

Bilskaðarnir í Føroyum eru nógvir, men allir verða ikki afturgjerdir. Tað veldst m.a. um, hvat tryggingin sigur, um tað loysir seg at gera bilin aftur. So nógvir eru skaðarnir, at bíðiðin er upp til ein mánað.

Á verkstaðin hjá Ivan Johansen koma mest bilar við smærri óhappum. Buglur, sum skulu rætast, og skövrur.

Men tað mesta arbeiðið er eftirlit, vanligar umvælingar. Nakað er eisini av at gera nýggjar bilar klárar, tá teir skulu seljast.

Tungt er arbeiðið ikki.

Krani er til tað, sum lyftast skal. Men eitt sindur strævið kann tað vera við bilum, ið eru soleiðis innrættaðir, at torført er at sleppa til. Arbeiðið kann eisini vera nokk so skitið. Men tað er heitt og fjálgt inni. Hiti er frá alla náttina.

Lakera

Tað mest heilsuskaðiliga hjá bilsmiðjunum er at lakera bilar. Dustið er nógvt, tá bilarnir verða slipaðir, og roykurin frá lakkinum er ramur. Tað ber til at verja seg við andlitsmasku, men hon er so óarbeiðslig at vera í. Viðhvørt merkja teir tað eisini í hóvðinum, tá teir hava lakerað bilar.

Leif og Dánjal hava ikki nógvt at finnst at arbeiðsplássinum. Har er gott at vera, halda teir. Teir halda eisini, at fólk støðast, men torført er at nevna tøl, tí verkstaðurin er ikki meira enn fyra ára gamal.

Ongar kvinnur arbeiða á bilverkstaðnum. Onkur hevur spurt, tá søkt hevur verið eftir fólki, men enn er eingin komin.

Teir flestu eru heilt ungar. Tað hevur óivað samband við, at tað eru bilar,

Tungt er arbeiðið ikki, siga teir, men torført kann vera at sleppa til í summum øilum

teir arbeiða við. Bilar eru spennandi. Serliga í fyrstani. Sum frá liður, verður arbeiðið tað sama. Men okkum dámar væl bilar, siga teir.

Tær flestu umvælingarnar kunnu gerast eftir einum degi. Kveldið fyri verða arbeiðsuppgávurnar býttar út millum bilsmiðirnar. Á buglverkstaðnum kunnu vera triggir og á tí stóra verkstaðnum 10 bilar í senn. Nógvir standa tá uttan fyri og bíða.

Ongan døgurðatíma

Arbeiðsdagurin byrjar klokkan átta. Stempul-klokka er eingin, men fólk ið møtir væl, siga Leif og Dánjal. Summir viðhvørt áðrenn klokkan átta, og teir bíða ikki eftir klukkuni.

Síðan er kaffisteigur, og á middegi hava teir 20 minuttir at eta í. Onkrir bileggja sær mat úr býnum, aðrir hava matpakka við. Øll eta í matstovuni. Fyrr høvdu teir døgurðatíma, men hetta varð broytt í heyst. Tað dámar teimum væl. Tað fór so nógvt tíð við at skula gjøgnum býin í døgurðatímanum. Harafrat hava teir nú fri klokkan 10 minuttir yvir fyrr. Fyrr klokkan fimm. Tað er frilíkt at hava fri so tíðliga, tí dagurin er tá ikki liðurur.

Hvat krevst?

— Tú mást duga væl at

Bilar við smærri snuddum fáa teir at gera aftur á verkstaðnum. Teir skulu pussast, slípast og málást

Inni á verkstaðnum kunnu vera upp til 10 bilar í senn

